

Nevaren tolovaj in goljuš pod ključem. Pri Špehu pri Gornjemgradu se je oglasil neznanec. Našel je doma gospodinjstvo samo in jo je prisilil z grožnjami, da mu je izročila 900 Din. Z orošaninim denarjem se je odpravil proti Kamniku. Med potjo se je ustavil po raznih krčmah in se bahal, da je dolgo iskani in prošluti tolovaj Omerza. Nekega gostilničarja je toliko ukrotil, da je zapregel in ga odpeljal v Kamnik, kjer si je lopov kupil na sejmu novo obleko. Kot preoblečen je še hotel posmnekniti nekaj blaga, a so ga zagrabili in vtaknili pod ključ. Aretirani je uganjal goljušije in tatvine v okolici Celja in Gornjega grada. Izdajal se je pod raznimi imeni za davčnega uradnika, krčmarja in za razbojnika Omerza. Ko so ga prijeli in zaprli, je povedal orožnikom napačno ime.

Škoda vsled hudobije. V Nizki pri Rečici ob Savinji je nekdo iz hudobije prerezal vrv, za katero je bil privezan k bregu splav lesnega trgovca Ivana Jeraja. Savinja je odnesla splav proti Celju, kjer se je razbil ob mostu v Tremerju in je reka les odnesla. Škoda znaša 4000 Din.

Goljuš. V Žalcu so prijeli orožniki moža, ki se je izdajal za okraj. podnačelnika. Natančneje poizvedba so doznale, da imajo v rokah 38letnega trgovca Ivana Lazarja iz Kroke, katerega zasledujejo orožniki od Sv. Lovrenca na Pohorju radi prevare v znesku 3500 Din.

Vlomilci so obiskali trgovino Jožefe Razboršek v Konjiški vasi in so odnesli špecerije za nad 1000 Din.

Vlom pri posestnici. V Št. Petru v Savinjski dolini so vlomili neznanci, ko so bili domači na polju, v hišo posestnice Marije Vok. Pokradli so razno obleko, moško kolo in gotovine 2000 D. Po izvršeni tatvini so vrata zaklenili od znotraj, razbili okenske šipe in izginili.

Vola je odgnal neznanec izpred gostilne posestniku Janku Weisu iz Kočevja. Vol je bil vreden 1700 Din.

Vlom v dobrodelni zavod. V Streliški ulici v Ljubljani je zavod sv. Marte, ki nudi zavetje siromašnim služkinjam. V ta zavod sta prišla po opravih dva neznanca in sta odnesla iz stanovanja upraviteljice, v katerem je blagajna, 3000 Din.

Polkovnik D. Velčev, organizator v kraljevem zatrtju najnovejšega puča na Bolgarskem.

Železno poroko sta obhajala v Št. Jurju ob Ščavnici 29. septembra zakonca Mihael in Ana Verzel.

Izpred sodišča.

Obsodba 17kratnega vlomilca. V Mariboru je bil obsojen na 4 leta dne 11. oktobra 23letni kovaški pomočnik Jurij Rehar. Izvršil je v okolici Maribora 17 vlomov.

Nepoboljšljiv. Pogojno je bil obsojen v Mariboru mlinarski pomočnik Jožef Vrbanič dne 4. junija zaradi tatvine. Komaj je bil zopet na prostem, je že vlomil v mlin Petra Gjorkoša v Gornji Radgoni in odnesel 3500 Din gotovine. Nepoboljšljivi pomočnik je bil dne 11. oktobra v Mariboru obsojen na osem mesečni strogi zapor.

*

Slovenska Krajina.

Prekmursko muzejsko društvo. Koncem junija letos se je osnovalo Prekmursko muzejsko društvo s sedežem v Soboti in sicer z namenom, da zbere na področju Slovenske krajine vse, kar je zgodovinskega, narodopisnega, književnega in umetnostnega značaja. Ta ustanovitev je bila potrebna že radi tega, ker mnogi Slovenci pred osvobojenjem leta 1919 niso mnogo vedeli za ta preostanek nekdanje slavne Panonije, pa tudi zato, ker nas je liberalno časopisje skozi eno desetletje gledalo z naočniki in je videlo le naše elabe strani. Edino slovensko katoliško časopisje je bilo naklonjeno Slovenski krajini, zato tudi ni čudno, če velika večina akademske mladine izpoveduje svoje versko prepričanje v vsem javnem delu. Našo zgodovino Madžari potvarjajo, zato je nujno treba jo proučiti in jo podati objektivno svetu. To pa je mogoče le z organiziranim delom uresničiti, da homo lahko na znanstveni podlagi dokazali resnico naše slovenske bitnosti že pred tisoč leti vse do današnjih dni. Dne 29. septembra se je vršil I. redni občni zbor Prekmurskega muzejskega društva v Soboti. Udeležilo se ga je mnogo mladih inteligentov. O delu je obširno poročal podpredsednik društva profesor Vilko Novak. Imel je tudi predavanje o našem pisatelju Jožefu Košiču (1788—1867). Zanimiv je bil ta referat zaradi odkritja, da je bil Košič, četudi duhovnik, prvi, ki je pisal

posvetne knjige v narečju Slovenske krajine. Košičevo delo »Zobrisani Sloveni i Slovenka med Murov i Rabova« (1845), ki ga je Košič priredil pod vplivom Slomškovskega dela »Blaze in Nežica« je obenem dokaz, da je duhovščina imela tesnejše stike z duhovniki onstran Mure. Število članstva PMD je že prestopilo številko 100, kar je zgovorna priča o njegovih potrebah. Društvo ima zbranih že mnogo predmetov, zlasti muzejskih in tudi književnih del v Slovenski krajini, le pomanjkanje prostorov ovira nekoliko preveč vidno njegov razvoj. Zato bi bilo potrebno, da velika soboška občina pospeši nakup Szaparyjevega gradu in da na razpolago Muzejskemu društvu potrebne prostore. V novi odbor Prekmurskega muzejskega društva so bili izvoljeni večinoma vsi dosednji odborniki. Na dnevnem redu je bil tudi razgovor glede izdajanja lastnega glasila in o nabiranju narodopisnega in narodnega blaga v Slovenski krajini. Muzejskemu društvu pa želimo prav obilo uspeha pri njegovem vsestranskem delu in vabimo vse prijatelje Slovenske krajine, da polprejo to prepotrebno društvo za Slovensko krajino!

Sobota. G. Nadaj Jožef, tukajšnji veletrgovec z vinom, je s svojim razstavljenim vinom na Ljutomerski vinski razstavi žel splošno pozornost. Za svoje izborno vino je dobil častno diplomu. Ta yest je tam lepša, ker je g. Nadaj prejel tudi pred kratkim diplomu od kmetijskega ministrstva v Beogradu. K temu uspehu iskreno čestitamo g. Nadaju! — Zatisnila je k večnemu počitku svoje trudne oči po daljši in mučni bolezni gospa Rozalija Vogrinčič iz Vrtnice ulice. Zapuščca dorastle otroke. Pokoj njeni duši! Otrokom in sorodnikom naše sožalje!

Turnišče. Dne 4. oktobra se je vršil pri nas živinski in kramarski sejem, imenovan »Ferenčev senje«. Ljudi je bilo dosti, tudi živine, toda ni se preveč mnogo prodajalo, ker ni bilo kupcev. Naši čevljarji so imeli dosti blaga, toda kupčij je bilo le malo. Ljudje so brez denarja, ker je bila letos slaba letina in tudi nikjer ni nobenega zaslužka. Ta sejem je bil v dobrih prejšnjih letih eden najboljših sejmov. — Grenka smrt je zopet pokosila še mlado mater in sicer Kůčkovo Ano, po domače Balažovo. Bila je komaj 15 mesecev po-

69letni general De Bono, vrhovni poveljnik italijanske vojske v Abesiniji.

ročena in je živila v srečnem zakonu s svojim možem. Pokojnica zapušta dva tedna stara otroke in užaloščenega moža ter starše. Pokojni Ani blag spomin in pokoj njeni duši! Preostali naše iskreno sožalje!

Beltinci. Neznani tatovi so vdrti v trgovino rgovca g. Vinka Klepeca in odnesli mnogo nanufakturnega blaga. Orožništvo je pridno na delu, da izsledi tatove. Kakor izgleda, je opravila to drzno tatvino dobro organizirana družba. Ali so pa tatovi mogoče pravi cigani?

Dobrovnik. Končno smo dobili novega župnika v osebi dosedanega kaplana in začasnega provizorja naše župnije vlč. g. Štefana Lejka. Vsi smo iz srca želeli, da bi ostal g. Lejko pri nas. Ta želja se nam je sedaj res uresničila. Novega župnika je slovesno ustoličil vlč. g. Ivan Jerič, dekan lendavske dekanije in župnik turniški ob asistenci velikega števila okoliške duhovščine. Novemu gospodu župniku želimo obilo božjega blagoslova pri njegovem napornem in odgovornosti polnem delu!

Črenšovci. Naš novi organist g. Žižek je ustanovil mladinski pevski zbor. Vsi uvideni ljudje so se tega razveselili. Nerazumljivo je pa staršeni in vsem ostalim, da se nekateri naši učitelji nad tem razburjajo. Prepovedujejo celo otrokom hoditi k vajah, češ, da so sami sposobni voditi tudi cerkveno petje. Ne vemo, kateri šolski zakon daje našemu učiteljstvu tako oblast. Saj ne oporekamo učiteljstvu sposobnosti, le čudno se nam zdi, da se te sposobnosti niso zavedli že prejšnja leta, ko bi jim bili vsi hvaležni za trud. Pa mladinski cerkveni zbor bo obstojal, če je to komu prav ali ne.

Črenšovci. Kazensko preganjanje zoper kaplana g. Bejeka radi paragrafa 101 je ustavljeno.

Napad ciganov. Vincenca Raduha, posestnika v Odrancih v Prekmurju p. Dol. Lendavi, so napadli s puškami oboroženi cigani iz zasede. S silo so mu odvzeli kolo, nahrbtnik in razne stvari v vrednosti 3000 Din. Napadalec so poznani in predani sodišču.

Beseda mladini!

(Dopis iz mladinskih vrst.)

Velike in vzvišene so naloge naših prosvetnih društev: nuditi mladini možnost splošne izobrazbe, varovati jo pred pogubnim vplivom izprijenega sveta, buditi v njej idealizem, navdušiti jo za vse dobro in vzvišeno, gojiti v nji pravo stanovsko zavestnost, pravo značajnost in narodno zavest. Naj bi se pričelo živahno prosvetno delo širom naše lepe domovine. Naj postanejo naša društva prave ljudske visoke šole! Na tebi, mladina, pa je, da se zavedaš velike resnosti časa, da dragoceni čas svoje mladosti prav dobro porabiš, da se mladinskih prosvetnih organizacij

okleneš z vnemo in ljubeznijo. Živimo v času splošnega kulturnega razvoja, ki nas sili, da se učimo, mnogo učimo; živimo tudi v času hude gospodarske in moralne krize, iz katere nas bo rešilo le složno delo, jeklena značajnost ter vsestranska nabožnost. Mladina, v tebi so sveže tvorne sile, v tebi je optimizem in vera v življenje. Od tebe zavisi usoda naroda v bodočnosti. Ako boš dobro pripravljena, moralno zdrava, trdnih načel in jeklene značaja, boš prinesla narodu rešitev kmetskega in delavskega vprašanja. Današnja doba potrebuje odločnih mož, pa ne junakov litra, kola in noža! Kmetski in delavski stan potrebujeta globoko izobraženih, nesebičnih in značajnih mož. Takšni se vzgajajo v naših prosvetnih društvih. Zato pa, slovenska mladina, polnoštevilno pod prapor katoliške prosvete!

1 Čemu trpeti?
Za 1 DINAR

tableta Aspirina in bolečine

ni več! Kot zaščito pred

ponaredbami nosi vsaka

tableta Aspirina utinenj

Bayerjev križ.

ASPIRIN

Opis je registrir. pod št. št. 1122 od 19. VIII. 1933

»Katoliški dom.« To društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1901 in ki mu je dal rajni lav. knezoškof dr. Mihael Napotnik s svojim volilom solidno podlago, ima namen oskrbeti mariborskim katoliškim društvom potrebne prostore za delovanje. V petek, 11. oktobra, se je vršil v Mariboru občni zbor društva, ki je društvo obnovil in njegovo udejstvovanje pozivil. Izvolil se je nov odbor, ki je tako sestavljen: predsednik dr. Hohnjec, podpredsednik ravnaatelj Hrastelj, tajnik Fr. Sekolec, blagajnik dr. Meško, odborniki: prof. Bogovič, prof. Prijatelj, p. Kašijan Farič, katehet Šparl, gospa Katarina Baumanova; namestniki: podžupan Žebot, Martin Kores in inž. Muri; predstavnika računov gg. Stabej in Kramberger.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naše Kmečko bralno društvo obhaja svoj 50letni jubilej, ki ga bomo proslavili zadnjo nedeljo v oktobru, 27. oktobra. Predpoldne je spominska služba božja v cerkvi. Popoldne po večernicah pa je prosvetna prireditev, na kateri govori pred-

Italijani

razpolagajo v Abesiniji z najmanj 13 tisoč velikimi motornimi vozili, Abesinci z 200 tovrstnimi avtomobili, katere so dobili iz Severne Amerike.

Kakšen je abesinski vojak?

V abesinski vojski ni nobene prave razčlenjenosti v evropskem pomenu besede. Abesinci ne poznajo armadnih zborov in divizij, borijo se kakor njihovi očetje v tolpah. Te tolpe pa so zelo okretni in spretni pri manevriranju. Abesinski vojak je uren kakor kamela in lahko napravi do 100 km dnevno brez posebnega napora. Pri tem živi zelo skromno, nasiti se

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Začel si je očitati brezbriznost, ki ga je pahnila v tokratno zagato, iz katere ni izhoda. Če bi se ne bil brigal samo za živalsko sled, bi bil moral videti v snegu odtise indijanskih mokazinov (škornjev), kar bi ga bilo opozorilo, da se bo treba skriti pred sovražnimi ter maščevalnimi Indijanci, ki še branijo brezobzirno in brez usmiljenja svojo zadnjo in najbolj severno posest napram grabežljivemu ter nenasitnemu belokožcu.

Nekako 40 korakov proč od njega se je zganilo nekaj ob vznožju drevesnega debla. Namesto da bi bil Lavison takoj ustrelil na slepo srečo, je samo nastavil puško in čakal. Ponovno se je zganila skrivnostna senca. Pri tem premiku je dognal, za kaj da gre. Bil je eden od napadalcev, ki se je tamkaj dvignil previdno, da bi se mu nudila lepša priložnost za strele.

Temna senca je morala biti možka glava in desna pleča.

Lavison je pomeril z vso natančnostjo.

Še v ognju strela se je zgrudil sovražni strellec in obležal sključen. Smrt je morala nastopiti takoj.

»Sredi med obe oči«, si je mislil zmagoslavno Lavison. »Baš tako si hotel pogoditi tudi ti mene, mladec!«

Cevni ogenj Amerikančevega orožja je povzročil divje streljanje. Trije rdečkarji so se še držali v kamenski utrdbi, eden je bil ustreljen in dva ostala sta mu onemogočala umik. Napadalec so se bali, da bi jim ne ušel iz črnega lesa na ravan.

Streli za njegovim hrbtom so ga zapeljali, da je streljal nazaj, a seve brezuspešno.

In nato je zablislilo meč njim in okolno skupino dvakrat en za drugim. Čudno, novi strellec se ni lotil njega, ampak onih dveh, ki sta mu tičala za hrbtom.

»Glej no!« se je izvil nehoti obleganemu iz grla. Zopet je oddal strel tujec. Eden od Indijancev je kriknil, kakor človek, kateri je zadet.